

عنوان مقاله:

تحلیل روایی داستان تارابی بر اساس نظریه ژپ لینت ولت

محل انتشار:

فصلنامه کارنامه متون ادبی دوره عراقی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مرضیه درویشی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کاشان، کاشان، ایران.

حسین قربانپور آرانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کاشان، کاشان، ایران.

خلاصه مقاله:

تاریخ جهانگشای جوینی به دلیل زبان و شیوه بیان منحصر به فرد نویسنده از دیگر نوشته های تاریخی متمایز شده است. مقصود نویسنده، گزارش کشورگشایی ها و فتوحات لشکر مغول است، اما در متن و بطن اثر، داستان ها و روایت هایی دیده می شود که می توان در آن ها بسیاری از ویژگی های ساختار داستان ها را به شیوه روایی و با ذکر جزئیات مشاهده کرد. «ذکر خروج تارابی» یکی از روایت های کوتاهی است که در تاریخ جهانگشای جوینی آمده است و بسیاری از ویژگی های ساختاری روایت و داستان از جمله وضعیت آغازین، وضعیت میانی و وضعیت پایانی را دارد. همچنین به نظر می رسد، نویسنده با به کارگیری گونه های خاص روایت کوشیده است، مخاطب را با خود همراه سازد که می تواند تاثیر بسزایی در پذیرش وقایع از سوی او داشته باشد. در این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی و به کارگیری نظریه منتقد فرانسوی، «ژپ لینت ولت»، به بررسی داستان «تارابی» پرداخته ایم. آنچه در پایان این پژوهش به دست آمد، نشان می دهد که «ذکر خروج تارابی» یک روایت کامل است و با گونه روایتی ولت مطابقت دارد و جوینی اگرچه یک تاریخ نگار است، ولی در این قسمت از تاریخ خود در نقش یک راوی با به کارگیری زاویه دید بیرونی و دانای کل، از پس روایت یک داستان با تمام مختصات داستانی برآمده است و توانسته فضای داستان و روایت را با گونه روایتی متناسب با وقایع و به صورت تلفیقی (گاه همسان و گاه ناهمسان) برای خواننده ترسیم کند و او را با خود همراه سازد.

کلمات کلیدی:

تاریخ، جهانگشای جوینی، تارابی، گونه های روایی، ژپ لینت ولت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1411380>

